

KLICANJE MAGIJE

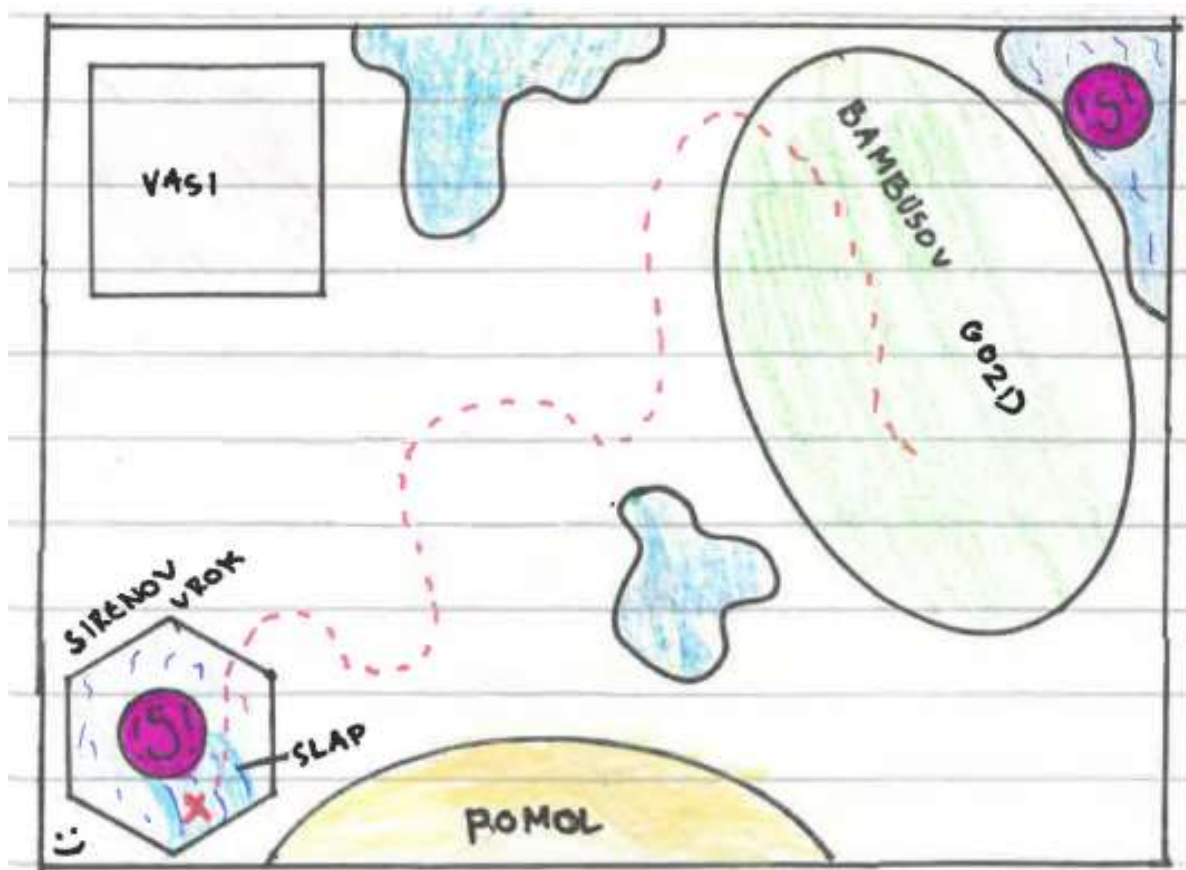
1.DEL- KOKOSOV OTOK

Živjo! Ime mi je Timotej, a prijatelji me kličejo Tim. Imam dve sestri, Kajo in Vito. In danes vam bom povedal o mojem doživetju med poletnimi počitnicami. Nisem verjel v magijo ali v magična bitja, dokler se ni to zgodilo.

Bilo je konec 6. razreda in začele so se poletne počitnice. Vsak otrok bi bil srečen, a jaz nisem bil niti malo, ker sem vedel, da se bomo odselili. To mi ni bilo niti malo všeč, saj sem v Brooklynu imel veliko prijateljev. Ampak nisem imel izbire, saj so tam moji materi ponudili zelo dobro službo, plačo kar 12 zlatnikov! Bili smo revna družina. Če se nisem omenil, se bomo selili na Kokosov otok. Vem, čudno ime, a tudi čuden kraj. Po šoli so me starši prišli iskat, zraven tudi moji dve sestri, in odpravili smo se na trg, tam smo najeli kočijo. S kočijo smo se vozili kar 7 ur! Ko smo prispeli na ta majhen otok, je bila že noč, zato smo šli takoj v našo novo hišo. Bila je narejena iz bambusa in lesa. Zjutraj, ko sem se zbudil, sem se zelo začudil, saj sem sanjal o majhni modri luči, ki me je vodila skozi bambusov gozd, istem kot na tem otoku. Ker so mama, oče in obe moji sestri šli v službo, nisem imel kaj početi, sem se odpravil v bambusov gozd. Tam sem zagledal letečo modro lučko, isto kakor v mojih sajah! Začel sem ji slediti. Ne vem zakaj, ampak bilo je tako, kot da sem hipnotiziran. Ko sem prišel na drugo stran gozda, je lučka izginila in zaslišal sem čudne zvoke iz morja.

2. DEL- KLICANJE SIREN

Začel sem hoditi proti morju. Ko sem stopil na rob morja, me je nenadoma nekaj povleklo proč. Bil je naš novi sosed, že precej starejši gospod. Povabil me je na kosilo. Pri kosilu mi je povedal vse o otoku in njegovem otroštvu. Rekel mi je, da je ta otok pod prekletstvom magije že čez 500 let! Povedal mi je tudi o zvezdni legendi, ki govori o piratu, pod imenom Zvezdna Smrt. Bil je spoštovan pirat. Do njegove smrti so vsi mislili, da je bil reven, dokler niso slišali novice za njegov zaklad, vreden 50.000 zlatnikov! Ko sem začudeno gledal, mi je podal zemljevid. Zemljevid do zaklada. Nisem verjel, če je res ali ne, ampak moral sem vsaj poskusiti. Zemljevid je zgledal takole:

3. DEL- ZVEZDJA LEGENDA

Kot po zemljevidu sem se odpravil na lov za zaklad. Najprej sem se odpravil v bambusov gozd. Sledil sem zemljevidu, dokler nisem prišel do lokacije. Ko sem se ozrl naokrog, sem stal na krogu s simboli:

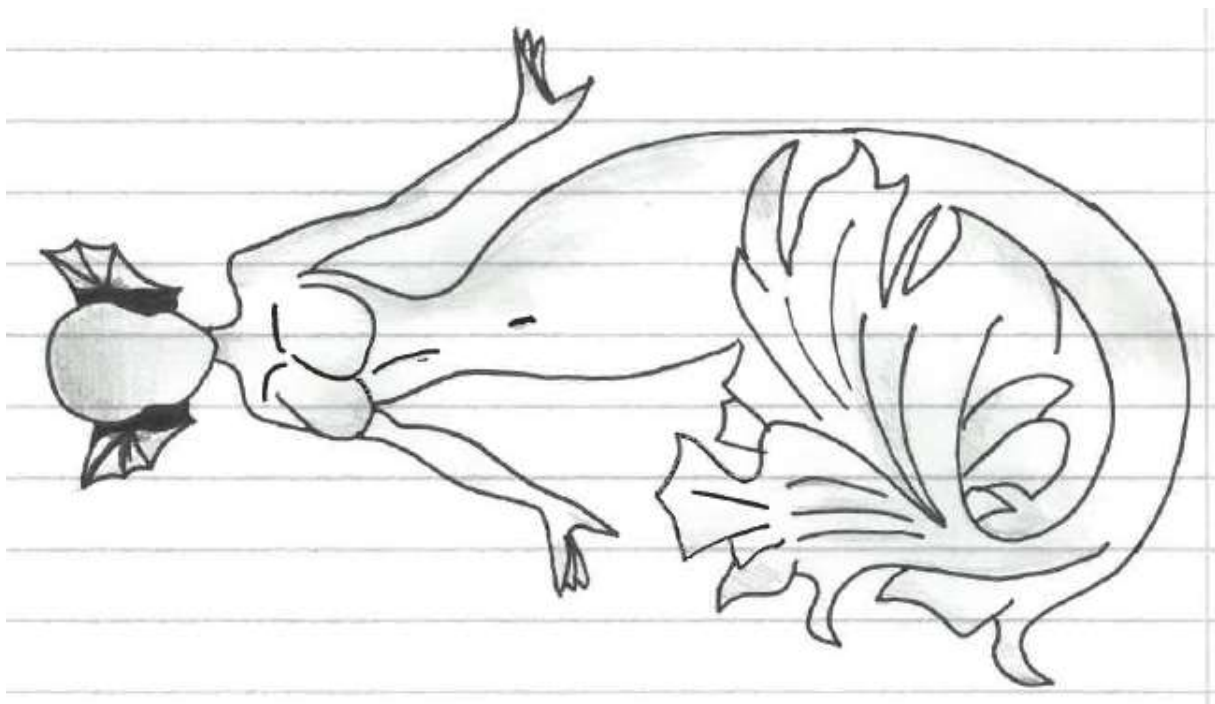
あ, 私, る, と, で.

Ker nisem znal brati teh simbolov, sem jih poimenoval a, b, c, d in e. Čez nekaj časa sem ugotovil, da je uganka. Pomislil sem, če sem že kdaj videl te simbole, saj so se mi zdeli znani ... AHAAA!

Ko smo prišli na otok, je bila na pomolu velika zastava s temi simboli. Mogoče so pomenile Kokosov otok? Kakorkoli, začel sem stopati v pravem redu na simbole: prvo D in C, A in B ter E. Potem se je krog začel tresti in iz kroga so se dvignile puščice. Začel sem jim slediti in zemljevidu tudi seveda. Prišel sem do, kot temu pravijo, » sireninega uroka.« Bilo je zelo lepo, z velikim slapom. Slap! To je to! Pod slapom je zaklad! Nato sem zaslišal prelepo petje siren. Bil sem hipnotiziran. Ko sem se zbudil, sem bil privezan na alge pod vodo. Vso moč sem dal v to, da se rešim, in kar se je zdelo neskončno, sem se končno rešil iz alg. Komaj sem zadrževal sapo. Videl sem jamo, a sirene so videle mene. Z vso močjo sem začel plavati proti jami, sirene so plavale za mano. Komaj sem se jih znebil. Potegnil sem se v jamo, ki je bila na srečo brez vode. Videl sem skrinjo, a sem moral ujeti sapo. Ko sem dobil nazaj moč, sem si od bližje ogledal skrinjo. A bila je težava, bila je pod ključem. Skoraj sem obupal, dokler ...

4. DEL- SREČEN KONEC?

Dokler ni iz vode prišla zlata ribica. Rekla mi je: »Deček ti, ne obupaj sedaj, ključ, ki ga iščeš, se v algah skriva sedaj!« In izginila je. Poslušal sem nasvet zlate ribice, saj mi nič ni drugega preostalo. Ozrl sem se okoli jame in poglej, kup alg! Začel sem iskati po algah, z upanjem, da najdem ključ. Po dolgem času iskanja sem ga končno našel! Pobral sem ključ, odprl skrinjo in zagledal 50.000 zlatnikov! Ko sem se vrnil domov, me je mama pokrila kar s tremi odejami! Prisedli smo in povedal sem jim vse. Na koncu sem jih presenetil z zlatniki in vsi so bili presrečni! Zjutraj smo se zbudili in odšli do mestnega prodajalca hiš in kupili največjo in najlepšo hišo! Prejeli smo celo nagrado za odkritje zaklada. Na koncu smo bili vsi srečni. In živeli smo srečno do konca svojih dni.

Ali pač ...

Avtorica: Lara Bernard V.